

การเผยแพร่ความรู้การไกล่เกลี่ย ข้อพิพาททางเว็บไซต์

กลุ่มงานไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาท

ขอเสนอ

เมื่อสามีมีกิ๊ก

ดูเหมือนว่าประเด็น “เมื่อสามีมีกิ๊ก” จะเป็นประเด็นยอดฮิตเสียเหลือเกิน ไม่ว่าจะไปที่ไหน ๆ กันมักจะมีการหยิบยกเรื่องนี้ขึ้นมาเล่าสู่กันฟัง ซึ่งปัญหานี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมาหลายยุคหลายสมัย เกิดขึ้นได้ในทุก ๆ วงสังคม ทุกชนชั้น และดูเหมือนว่าจะเป็นที่นิยมมากขึ้นอีกด้วย โดยเฉพาะในยุคนี้ ที่มีสถานะใหม่ทางสังคมที่ชื่อว่า “กิ๊ก” เกิดขึ้นมา คำว่า “กิ๊ก” นี้ก็เป็นมากกว่าเพื่อนแต่ไม่ใช่แฟน เรียกว่าเดินทางสายกลาง

คำถามแรกที่มีคนบ่นบ่อย ๆ คือ สามีมีกิ๊ก เราในฐานะภรรยาจะทำยังไงดี คำว่าภรรยาในที่นี้คือจะต้องเป็นภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายก่อน คือต้องมีการจดทะเบียนสมรสต่อหน้านายทะเบียนแล้วเท่านั้น การแก้ปัญหาในครอบครัวนั้นต้องเริ่มจากการคุยกันเองก่อน เมื่อตกลงกันไม่ได้ก็ต้องอาศัยคนอื่นช่วยไกล่เกลี่ย แม้แต่ในชั้นศาลเมื่อมีคดีครอบครัว ศาลก็มักจะใช้วิธีในการไกล่เกลี่ยก่อนเสมอ เพราะปัญหาที่ตามมาหลังจากการสมรสต้องจบลงนั้นมีเยอะแยะมากมาย ทั้งเรื่องบ้าน เรื่องรถ ทรัพย์สินทั้งหลายที่ร่วมกันสร้างมา และที่สำคัญคือเรื่องลูก แต่อย่างไรก็ตามหากความพยายามในการไกล่เกลี่ยนั้นไม่สำเร็จวิธีการที่เหมาะสมที่สุดก็คือการหย่า

การหย่าตามประมวลกฎหมายแพ่ง

การหย่านี้ได้รับการยอมรับในสังคมมาพร้อม ๆ กับการสมรส เพราะเมื่อคนเราสมัครใจมาอยู่ร่วมกัน หากต่อไปอยู่ด้วยกันไม่ได้ก็ต้องมีการแยกกันหรือหย่ากัน แม้แต่ในกฎหมาย ได้มีการกำหนดเรื่องการหย่าไว้ ตั้งแต่สมัยกฎหมายลักษณะผัวเมีย ในบทที่ ๖๗ ซึ่งบัญญัติไว้ว่า “ภริยาสามีมิชอบเนื้อพิงใจกัน เขาจะหย่ากัน ไซ้รัตามใจเขา เหตุว่าเขาทั้งสองนั้นสิ้นบุญกันแล้วจะจำใจให้อยู่ด้วยกันนั้นมิได้” เมื่อคนเราอยู่ด้วยกันไม่ได้ ก็อย่าพยายามฝืน การหย่าอาจจะเป็นทางออกทางสุดท้ายกับคู่สมรส แต่ก็น่าจะเป็นทางออกที่ดีที่สุด เมื่อปัญหาที่มีอยู่ไม่สามารถแก้ไขได้จริง ๆ ซึ่งการหย่านั้นสามารถทำได้สองวิธี คือ การหย่าโดยความยินยอม และการหย่าโดยคำพิพากษาของศาล

บทลงโทษของคนมีกิ๊ก

ผลของการฟ้องหย่าตามเหตุที่สามีไปอุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่องหญิงอื่นฉันทรรพยา ยังทำให้ภรรยา มีสิทธิได้รับค่าทดแทนจากสามีและจากหญิงอื่นด้วย (ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๒๓) ซึ่ง ภรรยาจะเรียกค่าทดแทนทั้งจากสามีและภรณยาน้อยได้ต่อเมื่อศาลพิพากษาให้หย่าขาดจากสามี โดยต้องมีการ ฟ้องหย่าสามีและเรียกค่าทดแทนจากสามีและภรณยาน้อยในคดีฟ้องหย่านั้น หากเป็นการหย่าโดยความยินยอม จะไม่สามารถฟ้องเรียกค่าทดแทนได้อีก ค่าทดแทนนี้ศาลจะกำหนดให้เป็นเงินก้อน โดยคำนึงถึงพฤติการณ์ และฐานะทางสังคมของภรรยา แต่หากไม่ยอมฟ้องหย่าสามี ภรณรายังสามารถฟ้องเรียกค่าทดแทนจาก ภ ร ร ย า น ี่ อ ย ที่ แ ส ด ง ต น

โดยเปิดเผยเพื่อแสดงว่ามีความสัมพันธ์กับสามีในทำนองชู้สาวได้ แต่จะฟ้องเรียกค่าทดแทนจากสามีไม่ได้ เช่น การที่จำเลยแสดง ตนโดยเปิดเผยว่าตนมีความสัมพันธ์กับสามีโจทก์ในทำนองชู้สาว นั้น โจทก์จะขอให้ศาลบังคับจำเลยให้ระงับการมีความสัมพันธ์ใน ทำนองชู้สาวกับสามีโจทก์ด้วยไม่ได้ เพราะโจทก์เพียงแต่มีสิทธิที่จะเรียกค่าทดแทนจากจำเลยตามประมวลกฎหมายแพ่งและ พหณชย มาตรา ๑๕๒๓ วรรคสองทั้งโดยสภาพของคำขอ ดังกล่าวไม่เปิดช่องให้ศาลบังคับคดีได้ (คำพิพากษาฎีกาที่ ๔๐๑๔ / ๒๕๓๐)

นอกจากนี้ ในกรณีที่สามีมีการจดทะเบียนสมรส

กับหญิงอื่น ถือเป็นการจดทะเบียนสมรสซ้อนซึ่งการจดทะเบียนสมรสซ้อนในขณะที่มีคู่สมรสเดิมอยู่แล้วนั้นเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรม อันดีของประชาชน เป็นการแย่งคู่สมรสของคนอื่น ก่อให้เกิดความแตกร้างในครอบครัว ผลของการจดทะเบียนสมรสซ้อนนั้นเป็นโมฆะ กล่าวคือทะเบียนสมรสนั้นใช้ไม่ได้ ไม่มีผลตามกฎหมาย นอกจากภรรยาฟ้องเรียกค่าทดแทนจากสามีและภรรยาคนที่สองได้แล้ว สามียังมีความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จแก่เจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๗ ซึ่งมีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน ปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และความผิดฐานให้เจ้าพนักงานจดข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสารมหาชน โทษจำคุกไม่เกินสามปี ปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งโทษทางอาญานี้ลงโทษได้เฉพาะสามีเพียงคนเดียว ไม่สามารถลงโทษภรณยาน้อยได้

และหากสามีเป็นข้าราชการ การมีภรณยาน้อยนี้ยังถือเป็นความผิดวินัยอีกด้วย เพราะกฎหมายถือว่านอกใจภรรยาตนเป็นสิ่งที่ไม่สมควร ถือเป็น การประพฤติมิชอบ เช่น ตามพระราชบัญญัติวินัยทหาร พ.ศ. ๒๔๗๖ กำหนดให้การประพฤติตนไม่สมควรถือเป็น การกระทำผิดวินัยทหาร การประพฤติตนไม่สมควรนี้ต้องเป็นเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับหน้าที่การงาน และการประพฤติตนเช่นว่านั้นทำให้เสียเกียรติของความเป็นทหาร ซึ่งการมีภรรยาหรือการมีภรณยาน้อยก็ถือเป็น การประพฤติตนไม่สมควรเช่นกัน แต่ก็มีภรรยาหลวงหลายท่านที่ไม่กล้าร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชาสามี เพราะกลัวสามีฟ้องหย่า โดยอ้างเหตุว่าการทำหนังสือร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชาของภรณยานั้น เป็นการประพฤติชั่วและสร้างความอับอายขายหน้าอย่างร้ายแรงให้แก่สามี ศาลฎีกาได้เคยมีคำพิพากษาไว้ว่าการที่ภรณยาร้องเรียนกล่าวโทษสามีต่อผู้บังคับบัญชาของสามี ว่าสามีไปมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับหญิงอื่น และเป็นเหตุให้สามีถูกลงทัณฑ์ทางวินัยนั้น ไม่ถือว่าเป็นการประพฤติชั่วอันเป็นเหตุฟ้องหย่าตามประมวลกฎหมายแพ่งพาณิชย์ มาตรา ๑๕๑๖ (๒) เพราะภรรยาที่ชอบด้วยกฎหมายย่อมมีความชอบธรรมที่จะป้องกันขัดขวางมิให้สามีกับหญิงอื่นมีความสัมพันธ์กันอันเป็นเหตุให้ครอบครัวเดือดร้อน (คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๗๖๑ / ๒๕๓๔ และ คำพิพากษาฎีกาที่ ๓๑๐๒ / ๒๕๔๑)

ข้อกฎหมายต่างๆ ในเรื่องการหย่าจะเก็บไว้เป็นทางเลือกสุดท้าย ถ้าหากวิธีการประนีประนอมอื่นๆ ใช้ไม่ได้จริงๆ นอกจากนี้ยังไม่มียกเว้นในกฎหมายข้อไหนที่ให้อำนาจ

ศาลตัดสินไม่ให้สามีเลิกยุ่งเกี่ยวกับกิ๊ก เพราะความรู้สึกของคนเป็นเรื่องของจิตใจ กฎหมายย่อมไม่สามารถบังคับจิตใจคนได้ และหากความสัมพันธ์จะต้องจบลง ก็ควรที่จะจบแบบถูกต้อง การแก้ปัญหาแบบตาต่อตาฟันต่อฟัน ที่ได้พบเห็นอยู่เสมอตามหนังสือพิมพ์หน้าหนึ่ง เช่น เมียสามราวีเมียสองโดนสวน ๙ มม. ทะลวงอกหรือลงฆ่าโหดก็ัวดับ หรือหึงโหดสาวราชภัฏเหยื่อน้ำกรด หรือบรรดาคติสอนใจประจำบ้านที่ว่า เสียทองเท่าหัว ไม่ยอมเสียตัวให้ใคร หรือรวมกันเราอยู่ ทิ้งหนูพี่ตาย นั้นไม่น่าจะนำมาถูกใช้อีก เพราะผลเสียที่ตามมา นั้นมันไม่คุ้ม ถ้าอยู่กันไม่ได้จริงๆ หรือ “กิ๊ก” มีอิทธิพลมากเกินไป ก็น่าจะลองเปลี่ยนมาใช้แนวคิดที่ว่า ได้ค่าทดแทน สัก ยี่สิบ ล้าน จะเอาสามีใส่พานไปให้เลยน่าจะดีกว่า

ขอบคุณบทความจาก เรือโทหญิง มรุศร เลิศพานิช

จัดทำโดย: ศูนย์ไกล่เกลี่ยและประนอมข้อพิพาท

ประจำศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดนราธิวาส

โทร. ๐-๗๓๕๑-๕๐๖๗ ต่อ ๑๑๑